

[Johs. Clausen.]

Men mit Parti mener fremdeles, at en Kontrol efter den nugældende § 2 med Syning af Dyret baade før og efter Slagtingen i et af Sundhedskommissionen godkendt privat Slagtehus er en god og sikker Kontrol, saa god, som den kan forlanges. Ja, vi mener endog, at den i et og alt staar Maal med den § 1-Kontrol, der udføres paa offentlige Slagtehus, hvor Dyrene synes baade før og efter Slagtingen, og hvor Dyrlægen tillige har Lejlighed til at overvære selve Slagtingen. Jeg anser disse to Former for Kontrol for lige gode, og derfor tager vi med noget Forbehold paa det nye, som er kommet ind, skønt vi erkender, at det er en Forbedring. Vi maa altsaa holde paa, at 1ste Klasses Kød efter en § 2-Kontrol som hidtil bør have uhindret Adgang til alle Landets Kommuner med Hensyn til Indførsel og Salg. Derfor er vi imod den Bestemmelse i § 11, som ligeledes er ny i det foreliggende Lovforslag, og hvorefter det foreslaas at tidsbegrænse den frie Omsætning af Kød fra § 2- til § 1-Kommuner til 1. April 1933. Statistikken viser, at man ad frivillig Vej gennem den voksende Forstaaelse i Befolkningen kan naa vidt paa dette Omraade. I 1918 var 31 Kommuner frivilligt gaaet ind under § 2-Kontrollen, i 1929 411 Kommuner og i 1930, altsaa i Øjeblikket, 460 Kommuner. Det beviser tydeligt, at Befolkningen forstaar, at en bedre Kødkontrol er betimelig, nødvendig og rigtig. Befolkningen tager selv Tæten og fører denne Sag fremad, saa vi stadig faar en øget Tilslutning til en god, solid Kontrol som den, § 2 giver. Derfor synes vi, at naar vi har en saadan Kontrol og den stadig vinder Fodfæste i Befolkningen, er det ikke klogt eller rigtigt at paatvinge Befolkningen en kostbar og dyr Kødkontrol fra det offentliges Side med Bygning af nye offentlige Slagtehus o. s. v. Fra Befolkningen har man heller ikke haft Bud efter disse nye Regler.

Under det Udvalgsarbejde, vi fortog i sidste Vinter, blev der fra tre Partiers Side fremsat Ønske om, at man gennem Ministeriet aføskede De samvirkende Landboforeninger og De samvirkende Husmandsforeninger Erklæringer i denne Sag, og disse Organisationers Udtalelser foreligger nu som Bilag 1 og 2 til det omdelte Lovforslag. I De samvirkende Landboforeningers Svar fremhæves for det første, at § 1-Kontrollens Gennemførelse overalt vil paaføre Befolkningen upaakrævede Bekostninger og fremkalde en Fordyrelse af Kødet,

og for det andet, at man ikke af sanitære Grunde anser det for paakrævet at ændre den nugældende Lovgivning. Husmandsforeningerne svarer bl. a.:

„Man tillader sig at erklære, at Foretningsudvalget ikke kan tiltræde Lovforslagets § 5, 2det Stykke, hvor det forbydes § 2-Kommuner at forhandle Kød i Kommuner med § 1 Kontrol.“

Det bebudes i Skrivelsen, at et senere Svar vil fremkomme, men det er altsaa ikke fremkommet endnu. Disse to Svar gaar i Virkeligheden imod en Revision af Loven, og Udtalelserne falder i det væsentlige sammen med de Betragtninger, som blev fremsat her under Sagens Behandling i Fjor fra flere Sider. En gennemført Revision af Loven finder vi altsaa ganske upaakrævet. Men jeg erkender, at det nu fremsatte Lovforslag i højere Grad end Lovforslaget i Fjor kan danne Grundlag for en frugtbar Forhandling i det Udvalg, som jeg mener bør nedsættes om denne Sag, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Forhandling, saa der kan komme det bedst mulige Resultat ud af Udvalgsbehandlingen.

H. P. Jensen: Da et lignende Lovforslag blev fremsat i Fjor, udtalte jeg min Glæde over dets Fremkomst. Som bekendt lykkedes det imidlertid ikke at opnaa Enighed om dets Gennemførelse, og de Udtalelser, som nu blev fremsat af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen), viser, at der endnu er endogsaa ret store Betænkeligheder tilbage, skønt Landbrugsministeren her har fremsat et Lovforslag, der paa visse Punkter er ændret i Retning af de Ønsker, der fremsattes under Udvalgsarbejdet i sidste Samling. Jeg vil ikke sige, jeg har noget stærkt Indtryk af, at disse Ændringer er Forbedringer af Loven, men Landbrugsministeren har her gjort, hvad det jo er rigtigt at gøre ved en saadan Lejlighed, idet han har søgt at udløje de Uoverensstemmelser, der var til Stede under Behandlingen i sidste Samling, han har søgt at bygge Bro mellem Meningerne for sluttelig at naa et Resultat, som vil være bedre end intet. Naturligvis maa man takke den højtærede Landbrugsminister for, at han har vist den Imødekommehed at ændre Lovforslaget saaledes, at det kan danne Basis for en ny Forhandling, og det glæder mig, at det ærede 5te Medlem for 2den Kreds tilsagde en velvillig Forhandling, uanset at det ærede Medlem fremhævede, at man fra den Side ikke for Tiden ansaa en obligatorisk og